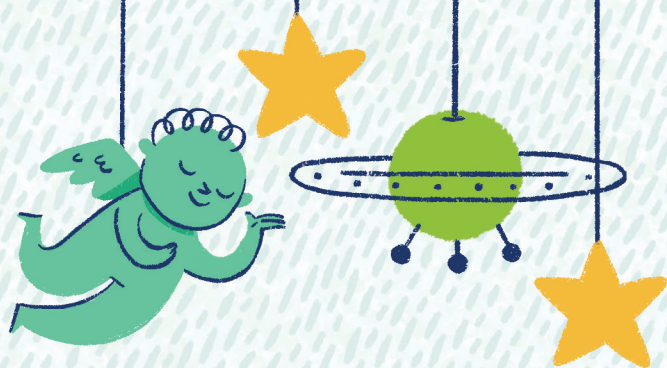

MÁR
TUDOK
OLVASNI
—
2.
SZINT

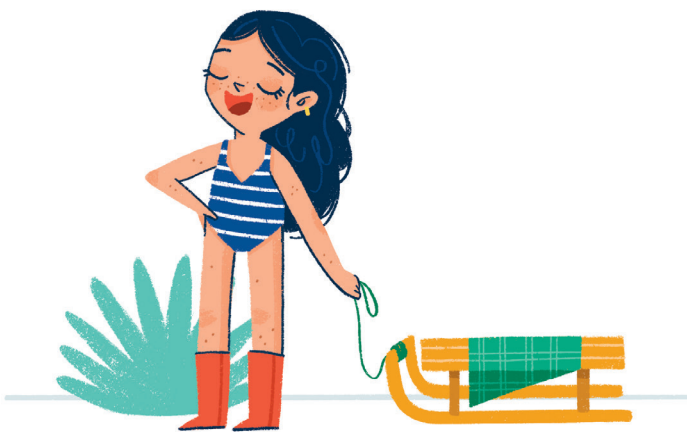
Nógrádi Gábor
LEGYÉL A TESÓM!

Bertóthy Ágnes rajzaival

MÓRA

Nógrádi Gábor

LEGYÉL A TESÓM!

MÓRA KÖNYVKIADÓ

Én Sziszi vagyok. Pataki Sziszi. Hatéves. Múltam.

Most mikrofonba beszélek.

Apa bekapcsolta nekem a laptopot.

Azt mondta, meséljek el mindent a kistestvéremről a laptopnak.

Amit elmondok, azt apa leírja, és kijavítja. Pont, vessző meg kérdőjel hiányzik. Elolvashatom, ha tudok majd olvasni.

kis-test-vé-rem-ről

Pát-ro-ha

Két hét múlva iskolába megyek, ott megtanulok olvasni.

Az igazi nevem Pataki Alexandra. Csak itthon vagyok Sziszi. Meg az óvodában.

Meg a Nagyinál Pátrohán. És a Mamánál meg a Papánál Nyíregyházán. De ez most nem érdekes.

Az az érdekes, hogy nekem sokáig nem volt testvérem. Aztán lett.

De apa azt mondta, kezdjem előlről, ami történt. Mert a mesék sem ott kezdődnek, hogy „boldogan éltek, míg meg nem haltak.”

Akkor kezdem.

Nekem sokáig nem volt testvérem. Másoknak volt, nekem nem. Nagyon akartam kistestvért. Miért? Például, mert egyedül nem olyan jó játszani.

Apa mérnök egy gyárban. Anya tanár egy iskolában. Itthon is sokat dolgoznak. Senki se játszik velem.

De nemcsak a játszásért akartam kistesót. Azért is akartam, mert az oviban sok gyereknek van. Az Oláh Sacinak, a Gere Tóninak meg a Liba Terikének is.

Ez nem igazság – gondoltam.

Aztán megmondtam a szüleimnek: kistestvért akarok.

Apa azt mondta, ez most nem *aktuális*.

Akkor még nem tudtam, mi az az *aktuális*. Még sok szót nem ismertem.

Apa elmondta, hogy a nem *aktuális* azt jelenti: valaminek még nincs itt az ideje. Például nyáron szánkózni nem *aktuális*. Télen a Balatonban fürödni nem *aktuális*.

ak-tu-á-lis